

HUR BLIR DET MED DESSA?

De jag syftar på är de pingstvännen som "blir över", eller om man säger, "väljer bort sig" från de sammanslagningar mellan pingstförsamlingar och andra frikyrkoförsamlingar som nu pågår på den ena orten efter den andra. Det är ju också faktiskt så, att somliga pingstvännen inte känner sig hemma i tillkomsten och utvecklingen av Pingst FFS/Samfundet Pingst. Alltså, hur blir det med dessa?

Har inte Pingst något andligt och praktiskt ansvar för dem, om det ställs mot hur viss annan bibelsyn och annorlunda församlingsordningar nu bereds plats i rörelsen, som förr exempelvis skulle ha medfört livlig debatt och full genomlysning på den årliga predikantveckan i Stockholm? Är dessa "sidoställda", eller om vi då tar det med andra ord, "avståndstagande" pingstvännen ointressanta för Pingst, samtidigt som Hillsong, United, Assemblies of God och andra utländska samfundsgrupper välkomnas som grenar in i samverkan och gemenskap?

Jag blir kontaktad av "utstötta", eller om det skrivs "frånvarande" pingstvännen, vilka har slutat att delta i sina församlingars gudstjänster och verksamheter, då de inte längre känner sig hemma med det som sker och hur det predikas. Är dessa mer teologiskt "farliga" för Pingst med sin väl kända motvals, än de mer "okända" rörelser som dörren verkar hållas vidöppen för? När tänker Pingst i ett andligt ansvar försöka inbjuda och samla dessa "inaktuella" pingstvännen till en enkel och billig dialogkonferens, där de inte behöver uppleva sig "jobbiga" utan respekterade?

Sigvard Svärd, pingstpastor